



Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

Ministeren
NST-101-01570
17. december 2013

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 9. december 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 79 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 79 (alm. del)

Vil ministeren oversende et notat, som lovet under åbent samrådsspørgsmål E den 5. december 2013, om forskellen på planlægning og landzone – herunder retningslinje 312 som nævnt på samrådet?

Svar

Helt overordnet skal landzoneadministrationen sammen med kommune-, og lokalplanlægningen sikre en hensigtsmæssig udvikling inden for rammerne af planlovens formål. Landzonebestemmelserne er et af de virkemidler, som sikrer, at den sammenfattende fysiske planlægning ikke tilsidesættes.

Planlægning

Miljøministeren har ansvaret for den overordnede planlægning, bl.a. landsplanlægningen efter planlovens § 3. Landsplanlægningen kommer bl.a. til udtryk gennem redegørelser, landsplandirektiver, vejledninger og landsplanbeføjelser (call-in og pålæg om planlægning med bestemt indhold). Anvendelsen af disse regler skal være båret af landsplanhensyn. Endelig har miljøministeren som et led i plantilsynet pligt til – på egne eller andre ministeriers vegne – at gøre indsigelse over for et forslag til kommuneplan eller ændringer til en kommuneplan, der ikke er i overensstemmelse med de overordnede interesser.

Kommuneplanen må ikke stride mod den overordnede planlægning og de overordnede statslige interesser (om emner som f.eks. infrastruktur, forsvarrets interesser, natur-, landskabs- og kulturmiljøinteresser, energiinteresser m.v.). Lokalplaner må ikke stride mod kommuneplanen.

De overordnede interesser er angivet i "Oversigt over statslige interesser i kommuneplanlægningen 2013", som blev udsendt i 2011, og indeholder beskrivelser af de bindinger for kommunernes planlægning, der bl.a. er lagt fast i de forskellige ministeriers lovgivning og ved politiske aftaler

Miljøministeren sikrer som nævnt de overordnede interesser gennem statens mulighed og i visse tilfælde pligt til at fremsætte indsigelse over for den kommunale planlægning i forbindelse med plantilsynet.

De væsentligste af de interesser, der berøres i den sag, der blev drøftet på samrådsmødet under samrådsspørgsmål E er følgende:

”Oversigt over statslige interesser pkt. 3.1.2

3.1.2 Der skal være klare grænser for byerne og byvækst skal ske indefra og udad, så der sikres forskel mellem by og land og ny, spredt bebyggelse i det åbne land undgås. Bemærkninger til L571, § 11a, stk. 1 og planprincip på baggrund af By- og Landzonenloven, 1/1 1970.

Klare grænser for byerne og forskel mellem by og land skal være med til, at der skabes og bevares værdifulde bebyggelser, bymiljøer og landskaber. Egentlig byvækst – både erhvervs- og boligbyggeri – skal placeres i byzone i eksisterende byer eller i direkte tilknytning til eksisterende byer eller bysamfund. Se i øvrigt afsnit 7.3 om byggeri i landsbyer og det åbne land. Udlæg af byudviklingsområder til erhvervsområder langs motorveje eller langs andre overordnede veje i det åbne land løsrevet fra de eksisterende byer, er ikke i overensstemmelse med ønsket om en klar grænse mellem by og land. Se også nedenfor under krav 3.1.3.

Landskabskiler i og mellem byerne friholdes for byggeri og anlæg med henblik på at sikre oplevelsen af forskellen mellem by og land, at byens placering i landskabet samt på at skabe attraktive rammer for rekreation.

Oversigt over statslige interesser pkt. 3.1.2

3.1.4 Arealudlæg til byvækst skal svare til størrelsen af den forventede byudvikling i kommunen i den kommende planperiode på 12 år. Planlovens § 11 og bemærkningerne til L571, § 11a, stk. 1, nr. 1.

Oversigt over statslige interesser pkt. 3.12

3.12 I kystnærhedszonen kan der udlægges nødvendige nye byudviklingsarealer på baggrund af en særlig planlægningsmæssig eller funktionel begrundelse og lokaliseres efter hovedprincipperne for planlægning i kystnærhedszonen. Bemærkninger til L 191.”

Landzoneadministration

Planlovens § 34 fastlægger det grundlæggende princip om landets inddeling i landzoner, byzoner og sommerhusområder, der har til formål at forhindre spredt bebyggelse og anlæg i det åbne land, og som sikrer en hensigtsmæssig udvikling, hvor bymæssig bebyggelse koncentrerer sig i byerne.

Efter planlovens § 35 kræver bebyggelse m.v. i landzone kommunalbestyrelsens landzonetilladelse. Der gælder en række undtagelser, bl.a. for byggeri, der er nødvendigt for jordbrugserhvervet, og for indretning og udvidelse af mindre virksomheder m.v. i overflødiggjorte landbrugsbygninger.

Lovændringen i 2013 om nye muligheder i landdistrikterne giver kommunalbestyrelsen mulighed for i konkrete afgørelser at lægge særlig vægt på udviklingen i et vanskeligt stillet landdistrikt ved administration af § 35.

Større udvidelser af virksomheder kan ikke ske med en landzonetilladelse, men vil forudsætte lokalplanlægning, jf. planlovens § 13, stk. 2.